

Sygn. akt III AUz 61/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

|                 |   |
|-----------------|---|
| Przewodniczący: | <b>SSA Zofia Rybicka – Szkibiel (spr.)</b>                  |
| Sędziowie:      | <b>SSA Jolanta Hawryszko</b><br><b>SSA Barbara Białecka</b> |

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy **R. S.**

przeciwko **Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w S.**

**o wyłączenie sędziego SO Jana Przybysia**

na skutek zażalenia ubezpieczonego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 marca 2014 r. sygn. akt VII Uo 297/13

**p o s t a n a w i a :**

**oddalić zażalenie.**

SSA Jolanta Hawryszko SSA Zofia Rybicka-Szkibiel SSA Barbara Białecka

**Sygn. akt III AUz 61/14**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z 20 marca 2014 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odmówił R. S. sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 24 października 2013 r. o odrzuceniu ponownego wniosku o wyłączenie sędziego (pkt I) oraz odrzucił zażalenie R. S. na postanowienie z dnia 24 października 2013 r. o odrzuceniu ponownego wniosku o wyłączenie sędziego.

Sąd I instancji wskazał, że postanowieniem z 24 października 2013 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie odrzucił, na podstawie art. 53<sup>1</sup> w zw. z art. 54 k.p.c. kolejny już wniosek R. S. o wyłączenie sędziego. R. S. postanowienie to zaskarżył zażaleniem z 19 listopada 2013 r. i wniósł jednocześnie o sporządzenie uzasadnienia postanowienia.

Zdaniem Sądu I instancji żądanie to nie mogło zostać uwzględnione. Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z treścią art. 357 §1 k.p.c., postanowienia ogłoszone na posiedzeniu jawnym sąd uzasadnia tylko wtedy, gdy podlegają

one zaskarżeniu i tylko na żądanie strony zgłoszone w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia postanowienia. Postanowienia te doręcza się tylko tej stronie, która zażądała sporządzenia uzasadnienia i doręczenia postanowienia z uzasadnieniem. Sąd Okręgowy wskazał nadto, że z kolei zgodnie z treścią § 2 przywołanego przepisu postanowienia wydane na posiedzeniu niejawnym sąd doręcza z urzędu obu stronom, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia, postanowienie należy doręczyć z uzasadnieniem. Sąd I instancji zaakcentował, że uzasadnia się wyłącznie te postanowienia, na które przysługuje środek zaskarżenia, przy czym dotyczy to zarówno postanowień wydanych na posiedzeniu jawnym, jak i niejawnym. Sąd I instancji wskazał, że w związku z tym, iż postanowienie z 24 października 2013 r. zapadło na posiedzeniu niejawnym, obowiązek sporządzenia jego uzasadnienia stałby się aktualny jedynie wówczas, gdyby podlegało ono zaskarżeniu. Sąd Okręgowy wskazał, że tymczasem postanowienie o odrzuceniu ponownego wniosku o wyłączenie ławników jest postanowieniem niezaskarżalnym (wskazał, że art. 394 § 1 pkt 10 dotyczy oddalenia wniosku o wyłączenie sędziego). Katalog postanowień i zarządzeń podlegających zaskarżeniu wskazany w art. 394 § 1 k.p.c. jest bowiem katalogiem zamkniętym i nie wynika z niego, by istniała możliwość wniesienia zażalenia na postanowienie o odrzuceniu wniosku o wyłączeniu sędziego.

Konkludując, Sąd I instancji stwierdził, że brak było podstaw do sporządzenia uzasadnienia orzeczenia. A skoro tak, przeto i zażalenie R. S. na wymienione postanowienie winno ulec odrzuceniu, jako, że jest ono w świetle art. 394 § 1 k.p.c. niedopuszczalne.

R. S. wniósł zażalenie na powyższe postanowienie. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz o wydanie postanowienia Sądu Okręgowego

z 24 października 2013 r. wraz z uzasadnieniem. Podniósł również, że wnosi

o wyłączenie sędziego Jana Przybysia od rozpatrywania sprawy toczącej się pod sygnaturą VII U 13/09. Zdaniem skarżącego, w poprawnie funkcjonującym państwie, obowiązuje konstytucyjna zasada, zgodnie z którą decyzje funkcjonariuszy publicznych są rzetelnie i zgodnie z prawdą uzasadniane. W ocenie ubezpieczonego konstytucyjna zasada demokratycznego państwa prawa nie pozwala na takie rozstrzygnięcie, jak w zaskarżonym postanowieniu. Wskazał, że jego zdaniem, przyczyną wyłączenia wymienionego sędziego miałyby być zaniechanie realizowania wniosków dowodowych składanych przez skarżącego, co przyczynia się do tego, że sprawa nie może zostać rozpatrzona i niemożliwe jest ustalenie prawdziwych okoliczności faktycznych. Nadto, podstawą wyłączenia, zdaniem skarżącego, byłoby również wadliwe oznaczenie istoty sprawy VII U 13/09, którą stanowi

w rzeczywistości, w ocenie skarżącego, bezprawne pozbawienie go specjalnego dodatku stałego do świadczenia emerytalnego przy rewaloryzacji jego niepełnej emerytury, która miała miejsce w 1994 r. oraz naruszenie w ten sposób konstytucyjnej zasady ochrony praw nabytych. W ocenie R. S., sędzia ten uznaje, że zasada taka nie obowiązuje. Podniósł nadto, że sędzia prowadzi postępowanie w sposób nierzetelny i nieprzejrzysty. Wskazał, że integralną częścią zażalenia są wszystkie pisma procesowe w tej sprawie, w szczególności wnioski dowodowe i wnioski o wyłączenie sędziego. Skarżący wskazał, aby w orzeczeniu sąd przytoczył wszystkie okoliczności i fakty zawarte w pismach procesowych dotyczących wyłączenia wymienionego sędziego. Podniósł, że sprawę VII U 13/09 należy rozpatrywać

z punktu widzenia zasad demokratycznego państwa prawa.

### ***Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:***

Zażalenie podlega oddaleniu, ponieważ okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 394 § 1 pkt 7 k.p.c. zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego, których przedmiotem jest odmowa uzasadnienia orzeczenia oraz jego doręczenia.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że skoro postanowienie z 24 października 2013 r. zapadło na posiedzeniu niejawnym, to zgodnie z art. 357 § 2 k.p.c., powinno zostać doręczone wraz z uzasadnieniem, jedynie wówczas, gdyby było zaskarżalne.

W konsekwencji – jeśli środek zaskarżenia nie przysługuje, uzasadnienia nie sporządza się. Postanowienie z 24 października 2013 r. dotyczyło odrzucenia ponownego wniosku o wyłączenie sędziego. Postanowienie takie – o odrzuceniu ponownego wniosku o wyłączenie sędziego – jest niezaskarżalne, ponieważ nie kończy ono postępowania w sprawie (nie kończą postępowania w sprawie postanowienia kończące kwestie wpadkowe pojawiające się w toku postępowania), ani też nie jest wymienione w katalogu innych postanowień podlegających zaskarżeniu zawartym w art. 394 § 1 k.p.c. W katalogu tym ujęto jedynie w pkt 10 oddalenie wniosku o wyłączenie sędziego, a nie jego odrzucenie. W związku z tym, Sąd

I instancji prawidłowo przyjął, że postanowienie z 24 października 2013 r. nie należy do tych, które sąd uzasadnia.

W odniesieniu do drugiej kwestii, którą rozstrzyga zaskarżone postanowienie, Sąd Apelacyjny wskazuje, że zgodnie z art. 394 § 1 pkt 11 k.p.c. zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje również na postanowienia sądu pierwszej instancji

i zarządzenia przewodniczącego, których przedmiotem jest odrzucenie zażalenia.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji w kwestii odrzucenia zażalenia na postanowienie z 24 października 2013 r. jest również prawidłowe. Postanowienie to, jak Sąd Odwoławczy wskazał powyżej, jest niezaskarżalne, wobec czego zażalenie należało odrzucić jako niedopuszczalne.

W odniesieniu do kwestii podniesionych w zażaleniu, Sąd I instancji akcentuje nadto, że granice rozpoznania zażalenia wyznacza treść zaskarżonego postanowienia, toteż Sąd Odwoławczy nie był władny rozpoznać całości kwestii dotyczącej wyłączenia sędziego, a tym bardziej sprawy, w której wyłączenie to miałyby nastąpić, toczącej się pod sygnaturą VII U 13/09.

W związku z powyższym, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Zofia Rybicka-Szkibieli SSA Barbara Białecka